

POWER PLAY

A photograph of two hockey players in blue and red jerseys, wearing helmets with 'niké' logos, in action on the ice. The player on the right is smiling and looking towards the camera, while the player on the left is looking forward with a focused expression. The background is blurred, showing the arena lights and other players.

**Minister obrany
z kráľovského
mesta**

PROFIL DENISA GODLU

Európska premiéra

PREDSTAVUJEME PATRICKA HOLWAYA

**Počas výluky priali
hviezdy Slovanu**

PAMÄTNÉ MOMENTY Z HISTÓRIE SLOVANA

Slovanisti vo svete

ROK TIČAR

Bezstarostné **VÍKENDY**



každý víkend

TI VRÁTÍME 10 €

niké
je tipovanie

Odmeny za nevýherné tikety budú vyplácané v níkoch. Hazárdne hry predstavujú riziko finančných strát a vzniku závislosti.

18+

TRINÁSTA PLAYOFF SÉRIA VEČNÝCH RIVALOV

Od roku 1993 sa HC SLOVAN Bratislava a HC Košice stretli v play off celkom 12 krát, z toho až 6 krát vo finále, 5 krát v semifinále a až doteraz iba jediný raz už vo štvrtfinále. Bilancia je vzácné vyrovnaná, Slovan aj Košice mali pred aktuálnou sériou na svojom konte po šesť úspešných sérií.

Tri prehry Slovana sa datujú ešte do éry slovenského hokejového stredoveku krátko po rozpade federácie, keď extralige striedavo krafovali Košice a Trenčín, pričom Slovan v tom čase objektívne týmto dvoch baštám nestíhal.

Zaujímavé je, že Slovan je úspešnejší vo finálových zápasoch, vyhral proti Košiciam v štyroch zo šiestich finálových zápolení. Nateraz posledná prehra v sérii playoff proti Košiciam sa datuje

ešte do sezóny 2009/10. Paradoxne Slovan v sezóne dominoval, základnú časť vyhral s takmer 20-bodovým náskokom (kvôli rekonštrukcii Zimného štadióna Ondreja Nepelu prítom hrával v Ružinove) a na finálového súperu si po hladkých víťazstvách musel dlhšie počkať. Chlapci potom nezvládli oba domáce zápasy finále... Celkom mužstvá v playoff proti sebe odohrali 63 zápasov s bilanciou 29 výhier Slovana, 34 výhier Košíc pri skóre 160:192.

1993/94 SEMIFINÁLE	KOŠICE – SLOVAN	3-2 (7:4, 1:2, 5:2, 1:2, 4:1)
1994/95 SEMIFINÁLE	KOŠICE – SLOVAN	3-0 (11:1, 8:1, 3:1)
1995/96 SEMIFINÁLE	KOŠICE – SLOVAN	4-1 (3:0, 3:2 PP, 4:6, 8:2, 5:4)
1997/98 FINÁLE	SLOVAN – KOŠICE	3-2 (3:2 PP, 5:4 PP, 1:2, 1:4, 3:2 PP)
1998/99 FINÁLE	SLOVAN – KOŠICE	1-3 (4:1, 5:6, 2:3, 0:3)
2001/02 SEMIFINÁLE	SLOVAN – KOŠICE	4-2 (2:1, 4:2, 2:4, 1:2, 4:3 PP, 5:1)
2002/03 FINÁLE	SLOVAN – KOŠICE	4-0 (2:1 PP, 3:0, 4:3 PP, 4:1)
2005/06 ŠTVRŤFINÁLE	KOŠICE – SLOVAN	4-0 (4:3, 3:0, 2:0, 3:2)
2007/08 FINÁLE	SLOVAN – KOŠICE	4-3 (4:2, 5:1, 2:0, 0:4, 1:5, 2:3 PP, 3:2)
2009/10 FINÁLE	SLOVAN – KOŠICE	2-4 (2:5, 3:6, 2:1 PP, 2:3, 4:1, 2:5)
2011/12 FINÁLE	KOŠICE – SLOVAN	3-4 (2:5, 4:2, 3:1, 1:2, 2:1 PP, 3:6, 1:2 PP)
2021/22 SEMIFINÁLE	SLOVAN – KOŠICE	4-3 (5:2, 6:2, 1:3, 1:3, 3:2, 2:4, 3:2PP)



V základnej časti prebiehajúcej sezóny Slovan nad svojim večným rivalom ani raz nezvítazil. Podobná situácia, ale v opačnom garde, sa udiala v sezónach 2020/21 a 2021/22, v ktorých Slovan zvíťazil nad "oceliarmi" desaťkrát za sebou a prvá prehra po tejto skvelej sérii prišla až v treťom zápase semifinále v Steel Arene. Slovan mal pred playoff lepší power ranking - alebo aktuálnu formu - ako Košice. V tabuľke posledných 25 zápasov, čiže prakticky v druhej polovici základnej časti, nikdy neklesol na horšie ako priebežné 3. miesto, zatiaľ čo Košice sa pohybovali

medzi 6. až 9. miestom. Výhodu domáceho prostredia v playoff si Východniari uhrali najmä vďaka výbornej forme v čase, keď zároveň pôsobili v Champions Hockey League v období medzi septembrom a novembrom minulého roku.

Každopádne tohtoročné štvrtfinále treba brať ako úplne samostatnú súťaž pre oba kluby, začala sa od nuly a jedno z mužstiev sa celkom určite priblíži k zisku rekordného desiateho titulu majstra Slovenska.



TIPOS EXTRALIGA 2023/24



**BAROŠ
SAMUEL**

BRANKÁR
NARODENÝ:
10.02.1994
BRATISLAVA
VÝŠKA: 182 CM
HMOT.: 83 KG

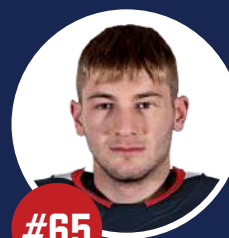
#25



**GODLA
DENIS**

BRANKÁR
NARODENÝ
04.04.1995
KEŽMAROK
VÝŠKA: 180 CM
HMOT.: 81 KG

#30



**ANDRIŠÍK
PATRIK**

BRANKÁR
NARODENÝ
19.02.2003
ILAVA
VÝŠKA: 186 CM
HMOT.: 90 KG

#65



**HOLWAY
PATRICK**

OBRANCA
NARODENÝ
01.01.1996
COHASSET, USA
VÝŠKA: 195 CM
HMOT.: 100 KG

#2



**BERGMAN
JULIUS**

OBRANCA
NARODENÝ
02.11.1995
STOCKHOLM SWE
VÝŠKA: 186 CM
HMOT.: 91 KG

#7



**SERSEN
MICHAL**

OBRANCA
NARODENÝ
28.12.1985
GELNICA
VÝŠKA: 186 CM
HMOT.: 101 KG

#8



**ROMANČÍK
LADISLAV**

OBRANCA
NARODENÝ
26.01.1996
SKALICA
VÝŠKA: 195 CM
VÁHA.: 97 KG

#41



**MAIER
PATRIK**

OBRANCA
NARODENÝ
06.11.1996
BRATISLAVA
VÝŠKA: 182 CM
HMOT.: 87 KG

#43



**BEŇO
MICHAL**

OBRANCA
NARODENÝ
15.11.2001
BRATISLAVA
VÝŠKA: 188 CM
HMOT.: 75 KG

#73



**KUBKA
BRANISLAV**

OBRANCA
NARODENÝ
15.08.1988
DETVA
VÝŠKA: 187 CM
VÁHA.: 88 KG

#77



**AHNELÖV
JONAS**

OBRANCA
NARODENÝ
11.12.1987
HUDDINGE, SWE
VÝŠKA: 190 CM
HMOT.: 97 KG

#87



**GOLIAN
ANDREJ**

OBRANCA
NARODENÝ
07.03.2001
BANSKA BYSTRICA
VÝŠKA: 192 CM
HMOT.: 82 KG

#98

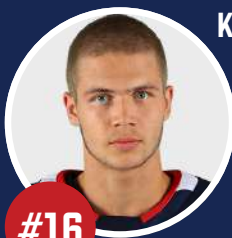


MAHBOD SAMSON

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
03. 02. 1989
MONTREAL, QC, CAN
VÝŠKA: 175 CM
HMOT.: 77 KG

#10



KUKUMBERG ROMAN

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
21.03.2005
BRATISLAVA
VÝŠKA: 186 CM
HMOT.: 87 KG

#16



FINDLAY BRETT

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
13. 10. 1992
SAULT STE MARIE CAN
VÝŠKA: 193 CM
HMOT.: 86 KG

#19



TÖRÖK TOMÁŠ

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
18. 06. 1995
MARTIN
VÝŠKA: 187 CM
HMOT.: 90 KG

#26

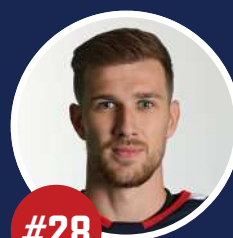


POIRIER ÉMILE

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
14. 12. 1994
MONTREAL, CAN
VÝŠKA: 188 CM
HMOT.: 89 KG

#27



PETRÁŠ SAMUEL

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
11. 05. 1995
BRATISLAVA
VÝŠKA: 187 CM
HMOT.: 84 KG

#28



PECARARO LIAM

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
06.04.1996
CANTON, MA, USA
VÝŠKA: 180 CM
HMOT.: 74 KG

#39

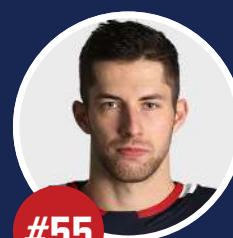


TAKÁČ SAMUEL

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
03. 12. 1991
POPRAD
VÝŠKA: 184 CM
HMOT.: 92 KG

#49



ŠILLE TIMOTEJ

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
22. 06. 1995
BRATISLAVA
VÝŠKA: 191 CM
HMOT.: 95 KG

#55



PREISINGER MIROSLAV

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
03. 02. 1991
BRATISLAVA
VÝŠKA: 184 CM
HMOT.: 84 KG

#63



LUKOŠÍK ADAM

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
06. 02. 2002
PREŠOV
VÝŠKA: 183 CM
HMOT.: 80 KG

#70



DUDÁŠ TOMÁŠ

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
14.07.2004
ŽILINA
VÝŠKA: 189 CM
HMOT.: 93 KG

#71



ŽITNÝ ROMAN

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
30. 09. 1997
BRATISLAVA
VÝŠKA: 177 CM
HMOT.: 83 KG

#86



FOMINYKH DANIIL

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
12. 03. 1998
UFA, RUS
VÝŠKA: 185 CM
HMOT.: 75 KG

#88



RANFORD BRANDON

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
03. 05. 1992
LAHR DEU CAN
VÝŠKA: 178 CM
HMOT.: 93 KG

#95

ZA BRÁNAMI VÝNIMOČNOSTI

NOVÁ CUPRA GARÁŽ

todos[®]

PANÓNSKA CESTA 45A
BRATISLAVA



CUPRA

CUPRA

www.todos.sk | 0800 102 103 | todos@todos.sk



MINISTER OBRANY Z KRÁLOVSKÉHO MESTA

Na začiatku tejto turbulentnej hokejovej sezóny Denisa Godla nebol súčasťou súpisu Slovana Bratislava. S viacerými ďalšími hráčmi, ktorí zostali v septembri bez zmluvy, sa pripravoval individuálne. Nevedno, čo napokon presvedčilo nového športového riaditeľa Rostislava Dočekala, aby mu ponúkol kontrakt, ale urobil dobre.



MINISTER OBRANY Z KRÁĽOVSKÉHO MESTA

Denis Godla pochádza z Kežmarku, kde nielen hokejovo vyrastal do svojich 14 rokov. „Kežmarok bolo hokejové mesto, hrali sa tu nižšie súťaže, ale hokejový ošiaľ nastal postupom do extraligy, kde tím vydržal dva roky. Ja som ešte hral na starom štadióne, kde bola riadna zima,” spomína na svoje začiatky Denis Godla.

„V detstve sme hrali hokejbal, tam som hral ako hráč v poli. Všetci kamaráti sme bývali kúsok od seba, chodievali sme každý deň von. Bola to silná partia. Hrali sme najmä v tzv. „kľetke“, kde sa dal hrať aj basketbal, či futbal. Väčšinu času som však trávil na zimákú.”

„Od 4. ročníka som išiel na športovú školu, tam sme mali výučbu prispôbenú tréningom. V deviatom ročníku sa moje cesty z hokejovým Kežmarkom a niektorými kamarátmi rozdelili. Naskytla sa nám totiž príležitosť hrať dorasteneckú a neskôr aj juniorskú extraligu. Pár spoluhráčov išlo vtedy do Popradu a ja spolu s mojím najlepším kamarátom sme si vybrali Spišskú Novú Ves. Deviaty ročník bol vtedy silný: Pavol Skalický, Hamráček, Gifák. Mali sme šancu ísť na majstrovstvá Slovenska deviatakov,” opisuje svoju prvú zmenu klubu miláčik bratislavských tribún.

Denis Godla strávil v Spišskej Novej Vsi tri sezóny a po úspešných MS do 18 rokov nabral smer hlavné mesto Slovenska, kde podpísal zmluvu s A-tímom. „Keď som prichádzal do Slovana, mal som len 18 rokov a strávil som v ňom dve sezóny. Dá sa povedať, že som bol brankárska trojka v KHL, mohol som tak veľa odtréňovať s A-tímom. Vtedy mi tréner brankárov Pavol Rybár veľmi pomohol. Keďže sa stávalo, že v mojej prvej sezóne Jaro Janus alebo Koptiva boli občas zranení, niečo som si odsedel v KHL a užil si tak atmosféru doslova z prvého radu. Prioritne som však chytal v juniórke, so Samom Barošom sme sa striedali v bránke extraligovej juniórky.”

Počas druhej sezóny v Slovane sa doslova predal na juniorských majstrovstvách sveta v kolíske hokeja Kanade. „Juniorské majstrovstvá mi veľmi pomohli, mnohým z nás sa otvorili dvere. Pre viacerých síce nevýšla Amerika, ale vyšla nám európska kariéra, aj vďaka tomu som strávil osem rokov v zahraničí.”

Sám Godla sa vrátil po šampionáte do Slovana a v závere sezóny 2014/15 odchytil ako prvý brankár štyri zápasy v KHL. Vtedy sa o ňom písalo, že vzhľadom na to, ako v bránke Slovenska očaril Kanadanov, sa o neho na drafte NHL kluby pobijú. Realita však bola trochu iná. „Každý mi vravel, že budem draftovaný, ale pár dní pred draftom som už tušil, že z toho nič nebude, pretože som nemal žiadne pohovory so skautami. V deň draftu som hral futbalový turnaj v Spišskej Novej Vsi, takže som draft ani nevidel.“

Po príchode trénera Miloša Říhu do Slovana v lete 2015 a dvoch zahraničných góľmanov bol Godla odsunutý na vedľajšiu koľaj. „Pozeral som sa na to, aby som pravidelne chytával. V Slovane som mal ešte ročnú zmluvu, avšak vycítil som, že si v Slovane nezachytám. Samozrejme som mohol zostať, ale kto vie, či by som celú sezónu nependloval do juniórky a späť alebo, či by som nešiel niekde na hosťovanie v extralige. Usúdil som, že pre moju športovú kariéru bude lepšie, ak vyskúšam niečo nové. Riešil som to neskoro - až v auguste - a môj agent prišiel s ponukou z druhej fínskej ligy, kde hľadali brankára,” popisuje svoj prvý odchod zo Slovana Denis Godla.

Berúc do úvahy mimoriadne úspešný svetový šampionát juniorov a prvé odchytené zápasy v KHL, sa viacerým mohol javiť druholigový fínsky klub Hermes ako krok späť. Denis má na to iný názor. „Bol som mladý a chcel som chytávať a dokázať, že na to mám. Nevedel som úplne, do čoho idem, išiel som to skúsiť so snahou dostať sa do prvej fínskej ligy. Nevedel som jazyk a vtedy som ani po anglicky veľmi nehovoril. Našťastie, angličtinu som sa veľmi rýchlo doučil. Sezóna mi vyšla a posunula ma do najvyššej súťaže do KalPa Kuopio.”

V tradičnom fínskom klube strávil ďalšie tri sezóny a vypracoval sa na brankársku jednotku. Napriek tomu sa musel opäť stahovať, tentoraz k „rytierom“ do českého Kladna. „Kladno bola zhoda okolností. Do KalPa Kuopio sa vrátil starší domáci brankár, ktorý bol legendou, s niekoľkými historickými zápsmi. Tak mi korektne povedali, že na nás oboch nemajú peniaze, aj keď som nebol drahý. Musel som si začať opäť hľadať niečo nové. Keďže v tom čase už mali všetky tímy zazmluvnených hráčov, tak to nebolo jednoduché. Ozvalo sa Kladno, ktoré malo zlý štart do sezóny. Telefón od Jaromíra

Jágra bol milý a príjemný, ja som sa samozrejme popri tom pozeral aj sám na seba a na súťaža, ktorú by som mohol hrať.”

Na Kladne sa stretol s terajším spoluhráčom Ladislavom Romančíkom, ale tiež s Martinom Réwayom. „Opäť sa mi podarilo v Kladne sa pozitívne ukázať a tak som v Česku strávil ďalšie 3-4 roky. Kladno bolo fajn. Zápasy boli vždy vypredané aj doma aj vonku, takže sa mi hrávalo výborne.”

Denis Godla svojimi výkonomi opäť raz dokázal, že má na lepšiu tím a tak ho podpísal Litvínov, kde strávil nasledujúce tri sezóny. V tradičnom severočeskom klube sa zlepšil po ľudskej i hokejovej stránke. Pred aktuálnou sezónou však s podpisom zmluvy čakal na vhodnú príležitosť. Viackrát sa v médiách spomínalo, že prioritne čaká na ponuku zo zahraničia. „Tým, že nemúsime pre deti riešiť školy a škôlky, tak som chcel ešte vyskúšať zahraničie. Čakal som na niečo, v tom sa ozval Slovan a už sa mi potom nerozhodovalo ťažko,” odhaľuje pozadie druhého príchodu do Slovana Denis Godla.

Pred jeho príchodom sa však belasým výsledkovo ani herne nedarilo. „Keď som sem prichádzal, vedel som, že tu je výsledková miní kríza. Veril som, že sa to dá dokopy. Slovan predsa každoročne patrí na tie najvyššie priečky, nepochyboval som o tom, že sa dostaneme na pozíciu, v ktorej sme teraz. Keď prišli tréneri Peter Dremus s Andrejom Kmečom, tak sme boli iba štyri body od posledného Humenného. Pod nimi sme začali hrať lepšie a vyhrávať. Vzhľadom na priebeh sezóny je piate miesto po základnej časti príjemné prekvapenie, ale nie je to to, kam Slovan patrí.”

Verní fanúšikovia Slovana budú určite potešení informáciou, že vzťah medzi Slovanom a Denisom Godlom trvá podstatne dlhšie ako tých pár sezón, ktoré v klube zatiaľ strávil.

„Od malíčka sa mi Slovan páčil, ale veľa ľudí v mojom okolí ho nemalo rado. Keď sme chodievali do Popradu na zápasy extraligy, tak som vždy fandil Slovanu, zatiaľ čo všetci naokolo fandili Popradu. Potom sa mi splnil taký menší sen, keď Slovan prišiel do mojej cesty.”

Či brankárska jednotka belasých bude pokračovať v Bratislave aj v ďalšej sezóne, sa rozluškne až po play-off. „S vedením klubu sa máme dohodnúť v blízkej budúcnosti na pokračovaní. Slovan je na Slovensku pre mňa stále číslo jeden. Budem rád, keď sa dohodneme na pokračovaní,” úprimne naznačuje svoje preferencie Denis.

Dôležitou oporou v živote Denisa Godlu je jeho manželka Natália. „S manželkou sme partneri 13 rokov, v lete to budú 3 roky, čo sme manželka. Natália pochádza zo Spišskej Novej Vsi, kde sme sa počas môjho pôsobenia dali dokopy. Bola prvá a jediná, ktorú som chcel. Je so mnou od mojich 16 rokov. Počas môjho prvého pôsobenia v Bratislave ešte pilne študovala, takže som chodieval len na víkendy. Vo Fínsku to bolo už iné. Počas mojej prvej sezóny prišla po dokončení školy po Vianociach na mesiac. Ale z jedného mesiaca sa stali tri. A odvtedy sme každú sezónu spolu,” vyznal sa zo svojho vzťahu k najbližšej osobe Denis Godla.

Priority v živote sa menia pri veľkých udalostiach ako je napríklad svadba. „Svadba bolo už len potvrdenie nášho vzťahu. Priority sa zmenili, až keď sa narodila naša prvá dcéra, teraz je ona pre nás najdôležitejšia. Sme vďační za to, že sme zdraví, že malá rastie. O tri týždne sa naša rodina opäť rozrastie, keďže máme termín na druhé dievčatko,” uzavrel naše rozprávanie Denis Godla.

KEBY SI ŽIL V IDEÁLNOM SVETE

ČO BY BOLA TVOJA NAJBLIŽŠIA KÚPA?

„Asi by som si kúpil nejakú vilu pri mori.”

KAM BY SI CHCEL ÍŠŤ NA DOVOLENKU?

„Ku Sersovi na Bali. Tento rok vzhľadom na očakávané narodenie malej na dovolenku nepôjdeme. Dvakrát sme boli na Maledívach a tam sa nám páčilo.”

S AKOU OSOBNOSŤOU BY SI SA CHCEL STRETNÚŤ?

„Nemám asi nikoho.”

NA AKOM AUTE BY SI CHCEL JAZDIŤ?

„Fiat 500 z roku 1975.”

AKÉ JEDLO BY SI SI NAJRADŠEJ OBJEDNAL?

„Spaghetti so syrovou omáčkou.”

KTORÚ TROFEJ BY SI CHCEL VYHRAŤ?

„Čo sa týka hokeja, tak Stanley cup alebo vyhrať majstrovstvá sveta.”





FANDI AKO EXPERT

ORLANDO BLOOM PRE STAROPRAMEN



CHUŤ ZAŽIŤ VIAC





HRÁČI SÚ V PRVOM RADE ĽUDIA, KTORÍ SA MUSIA V KABÍNE DOBRE CÍTIŤ

Ešte pred pár mesiacmi sa zdalo, že o priamom postupe do playoff mohol Slovan iba snívať. Trénerská dvojica Peter Dremus - Andrej Kmeč dokázala mužstvo v neľahkej situácii stabilizovať a vďaka zlepšeným výkonom sa belasým podaril husársky kúsok v podobe konečnej 5. priečky v extraligovej tabuľke po základnej časti.

"Od Slovana sa čaká, že sa bude neustále pohybovať v najlepšej štvorke. Ak tomu tak nie je, je to trochu problém. Ale dostali sme sa aj z tejto situácie a nás nesmierne teší, že zvládnutými poslednými dvomi zápasmi sme napokon obsadili 5. miesto. Ako som už pri inej príležitosti povedal, nebolo to len vďaka tomu záveru. Ak mužstvo vyhrá 16 z 24 zápasov, ten postup sa dá očakávať a je úplne zaslúžený," hovorí Peter Dremus.

Trénerský tandem Dremus - Kmeč si takmer od prvého zápasu získal priazeň väčšiny fanúšikov belasých. Na striedačke s mužstvom obaja žijú, aktívne reagujú na priebeh zápasu, neraz veľmi impulzívne preberajú s konkrétnym hráčom konkrétnu situáciu v predhádzajúcom striedaní.

To bolo možno trochu v kontraste s ich predchodcami. V pozápasových a civilných vyjadreniach naopak vystupujú neuveriteľne pokorne a skromne. Fanúšikovia si všimli, že takmer vždy stoja za svojimi hráčmi, aj po prehratom zápase sa snažia vidieť skôr pozitívne veci. Týmto prístupom takmer zo dňa na deň zmenili klímu a nastavenie v kabíne. "Keď sme k mužstvu prišli, Slovan bol pár bodov od Humenného a posledného miesta. To si treba na rovinu povedať. Situácia v mužstve nebola dobrá. Viacerí chlapi boli zranení, či chorí. Športový manažment klubu - páni Dočekal a Lederer - posilnili mužstvo o niekoľko nových hráčov, čo nás potešilo a pomohlo k tomu, kde sme teraz," vyzdvihuje Peter Dremus prácu športového úseku, ktorý nahradil po októbrom odchode športového riaditeľa Ota Haščáka.

Tréneri podľa vlastných slov od príchodu do mužstva verili, že v jeho silách je vyhnúť sa baráži a prebojovať sa do prvej šestky. "Pred zápasom v Poprade (5:1) a záverom sezóny sme mali dobrú fazónu. Dokázali sme vyhrávať alebo aspoň pravidelne bodovať. Nemuseli sme sa pozeráť na iné mužstvá, uhrali sme si to vlastnými výkonmi a výsledkami."

Tohtoročná sezóna bola pre Slovan mimoriadne turbulentná. Príčiny zrejme ešte zhodnotí predstavenstvo klubu po jej skončení. Faktom zostane, že Slovan ako jediný klub extraligy až dvakrát menil trénerov. Navyše, krátko pred Vianocami celú hokejovú komunitu slovanistov zasiahla nečakaná krutá rana v podobe náhleho odchodu väčšinového vlastníka klubu Rudolfa Hrubého, ktorý od svojho príchodu v lete 2020 klub neúnavne podporoval a dával mu finančnú istotu. V tejto situácii – štyri body nad prepadliskom – si navyše hráči museli zvykať na nové metódy a spôsob práce oboch trénerov. "Prírodzene, každý tréner má svoj štýl práce, svoje veci. My s Andrejom spolupracujeme už štvrtú sezónu. Vieme sa navzájom doplniť. U mňa je dôležitá najmä komunikácia s hráčmi. V mužstve vždy máte hráčov, od ktorých očakávate, že budú rozhodovať zápasy, ale každý hráč má v kabíne svoju dôležitú rolu. Som rád, že v súčasnosti chodia chlapi do kabíny s radosťou, nielen pre hokej samotný, ale aj preto, aby boli spolu v kolektíve a navzájom sa porozprávali," zdôrazňuje Oremus.

"Komunikácia je naozaj dôležitá. Hráči sú v prvom rade ľudia, ktorých treba 'nacítiť'. Každý nich potrebuje iný prístup. Keď sa cítia dobre, lepšie sa im darí aj na ľade. Víťazstvami hokej viac teší a baví. Lahšie sa potom plnia jednotlivé úlohy a prehryznú sa niektoré veci, ak sa v niektorom momente nedarí," dodáva asistent trénera Andrej Kmeč.

Pri spomienke na 18. december minulého roku, teda deň, kedy sa obaja tréneri ujali svojej funkcie v Slovane, zdôrazňuje Peter Oremus jeden podstatný moment. "Jednu vec musím spomenúť. Na začiatku to bolo kritické. Prehrali sme prvé dva zápasy a najmä výkon v Trenčíne (1:5) bol zlý. Potom po Vianociach sa do kabíny vrátil Mišo Sersen. Mišo dal tej kabíne kultúru, dal tam disciplínu. V hokeji sa pohybujem už dlhú dobu a mal som tú možnosť spolupracovať s výbornými hráčmi a chlapcami, ale takého kapitána akým je Mišo Sersen, som nezažil, a to po organizačnej aj výkonnostnej stránke, ak zoberieme do úvahy zranenie, z ktorého sa vracal. Postupne sa k nemu pridali ďalší a toto bol jeden z hlavných momentov, prečo Slovan začal napredovať," vyzdvihuje rolu kapitána mužstva Peter Oremus.

Tréning zvyčajne odzrkadľuje zápas, už na tréningu skúsený tréner vidí, či sa veci postupne zlepšujú a hra mužstva má tendenciu sa postupne dvíhať. "Na tréningoch bolo vidieť, že sa to v dobrom zmysle začína na hráčov nabalovať a našou úlohou bolo preniesť toto zlepšenie do zápasov," prízvukuje Andrej Kmeč.

Popri nespornom príspevku a líderských kvalitách kapitána Sersena sa príchodom trénerov zdvihla aj forma viacerých iných hráčov. Žiarivým príkladom je Liam Pecararo, ktorý mal v závere základnej časti exkluzívnu formu.



"Liam je výborný technický hráč. On potrebuje na ľade viac voľnosti. Samozrejme, aj on musí dodržiavať niektoré systémové veci, ale on dokáže svojimi gólmi, prihrávkami, svojím pohybom zápas pre mužstvo rozhodnúť. Za predpokladu, že pozná svoju pozíciu v tíme a má svoju pohodu," hovorí Peter Oremus.

Keď sa pri súčasnom Slovane rozprávame o individualitách, nedá sa nespomenúť Denis Godla. Do istej miery práve vďaka tomu, čo v niektorých zápasoch dokázal vychytať, sa napokon Slovan dostal v tabuľke na miesta, na ktorých sa počas celej sezóny nepohyboval. "Keď sme do mužstva prišli, boli tu Jared (Coreau) a Denis (Godla). Chytať v zápase mohol len jeden. Najprv sme sa rozhodli pre Jareda. Možno v tom bol aj kus osudu. Aj Denis sa musel dostať do pozície, že mu tréneri a hráči dôverujú, že do kabíny chodí s radosťou, že je jednoducho všetko v poriadku. Po pár zápasoch sa Jared zranil, do bránky išiel 'Godlič' a od toho okamihu už chytať nikoho nepustil. V tom momente aj on pochopil, že je výborný brankár a tím jeho výkony potrebuje."

"Hokejový brankár je dôležitou súčasťou mužstva. Sú to spojené nádoby. Ak brankár dôveruje obrane a obrana verí svojmu brankárovi, že ju v kritických chvíľach podrží, ako to 'Godlič' robil v celej druhej polovici sezóny, mužstvo si v hre viac dovoľí, je sebedomejšie," dopĺňa význam dobrého brankára pre mužstvo Andrej Kmeč.

Tréneri svoju jednotku verejne podporili aj v období, keď sa uvažovalo o možnom príchode Jaroslava Haláka do Slovana. Tréner Oremus v tom má aj s odstupom času jasno. Na jednej strane zdôrazňuje, že si nesmierne váži každého slovenského hokejistu, ktorý dokázal mať úspešnú kariéru v ťažkých podmienkach najslávnejšej ligy sveta v zámorí. Na druhej strane zopakuje: "V tom čase sme veľmi potrebovali zbierať body. Vedeli sme, ako dobre a spoľahlivo Denis chytá, ako mužstvu pomáha a považoval som za svoju povinnosť trénera ho takto aj na verejnosti podržať a prezentovať. Preto si myslím, že v danej chvíli bolo moje vyjadrenie správne," uzatvára túto tému Peter Oremus.



POČAS VÝLUKY PRIALI HVIEZDY SLOVANU

Góly ako z inej planéty s rukopisom NHL. Ufóni na ľade i v hľadisku. Strhujúce série play off pred vypredanými hľadiskami. Oslabený Slovan v ňom vyhral posledný zápas. Vo zvolenskej kabíne bolo pusto, v hosťovskej husto: od arómy víťazných cigár...

HOKEJ SA STAHOVAL OPAČNÝM SMEROM

Uff, to bola sezóna! Hoci sme naznačili pointu, zaujal aj málo vídaný dramatický príbeh, ktorý k nej smeroval. Hviezdy z NHL svietili na európskom ľadovom nebi, lebo majitelia klubov im zamkli kabíny. V zámorí sa skloňoval lockout. Vedenie NHL sa nedohodlo s hráčskou asociáciou (NHLPA) na kolektívnej zmluve, a tak hokejový semafor zapol zelenú na sťahovanie opačným smerom: hokejoví profíci sa rozprchlí do Európy. Jej popredné kluby v najkvalitnejších ligách si mädlili ruky a naplnili mešce. S ponukami sa roztrhlo vrece, lákali osobnosti z najprestížnejšej súťaže. Rozziarili aj slovenskú extraligu. Podľa viacerých expertov sa sezóna 2004/2005 hrdila prívlastkami - najzaujímavejšia, najkvalitnejšia, najzážitkovejšia. Aj najlepšia. Vysoko oktánová s prvkami výbušnej zmesi. Veru, bolo sa na ňo pozeráť a komu tleskať.

DEMITROV PAMÄTNÝ BLAFÁK

Obhájí Trenčín titul, alebo ho získa niekto z tria Zvolen, Slovan, Košice? V každej z bášť slovenského hokeja korčuľovali výdatné posily z NHL. Najzvučnejšie v Dukle: Mariánovia Gáborík, Hossa a Pavol Demitra predstavovali výdatnú palebnú silu. Úderné útočné trio manévrovalo aj vo zvolenských dresoch: Michal Handzuš, Vladimír Országh a Richard Zedník hrozili každej obrane. Košice sa spoliehali na Ladislava Nagyá a Martina Štrbáka. V Slovane začal sezónu od prvého zápasu Ľubomír Višňovský. Nebojácný obranca s útočnými chůfkami mal viacero ponúk, no uprednostnil Slovan.

„Chcel som byť doma v Bratislave. Krátko po návrate zo Svetového pohára 2004 sa začal nový ročník extraligy. Na prvý zápas sme cestovali do Dubnice, pamätám si ho, lebo keď sme sa chceli po stretnutí osprchovať, tiekla len horúca voda,“ pripomenul s odstupom času kuriozitu.

V 6. kole padlo prvé buly medzi Slovanom a Trenčínom (0:5), obhajcom titulu. Zápas vošiel do histórie pamätným Demitrovým parádnym kúskom. Pred brankárom Rybárom si puk špičkou čepele posunul medzi nohy. Hokejku vzápätí vsunul pod ľavú nohu a z tejto netradickej pozície švihom poslal puk do siete popri brankárovej vyrážačke. „Taký gól som ešte v súťažnom zápase nedal. Vyšlo mi to len na tréningu a raz v exhibícii. Nad Slovanom sme viedli 2:0, rozhodol som sa skúsiť takéto netypické zakončenie,“ uviedol útočník St. Louis pre médiá.

VIŠŇOVSKÉHO GÓLOVÉ SÓLO

Inú bravúru predviedol v 24. kole v súboji spomenutých veľkých rivalov (Slovan vyhral doma 7:4) a horúcich adeptov na titul Ľubomír Višňovský. V presilovke štyroch proti trom po vhadzovaní v obrannom pásme prevzal puk a sólovú jazdu, keď obišiel všetko, čo mu stálo v ceste, zakončil gólom. „Súperi si zrejme mysleli, že potiahnem puk a v útočnom pásme ho rozohrám. Mal som rýchlosť, keď som videl voľný priestor, pustil som sa medzi obrancov a únik som efektne zakončil,“ opísal autor gólu situáciu, ktorá mu predchádzala.

Kapitána Richarda Kapuša akcia tak nadchla, že pred ofenzívnym obrancom si za nevšedný zážitok zložil príľbu z hlavy. Klobúk dolu, taký gól sa len tak nevidí! „Ani neviem, ako mi to napadlo. Reagoval som spontánne, pretože také sólo a ešte k tomu obrancu je výnimočné,“ tvrdil Kapuš po svojom uznanlivom geste na adresu spoluhráča. „Po čudnom vhadzovaní na modrej si dal Rišo Kapuš najskôr takmer vlastný gól, ale potom sme to nejako vyviezli,“ doplnil s úsmevom Višňovský.

HANDZUŠ SA ZASTRELOVAL

Ako plynul čas, v NHL nič nenaznačovalo, že by sa mala začať. Postupne prichádzali do extraligy ďalší slovenskí reprezentanti do zámoria. Koncom novembra sa Zvolen mohol pochváliť banskobystrickým produktívnym útočným trojzápahom Országh – Handzuš – Zedník. O jeho kvalite sa mohol presvedčiť domáci Slovan. Center Handzuš si spoluprácu s kridelníkmi i výkon tímu pochvaloval, no videl aj rezervy.

„Chalani hrali proti Slovanu fantasticky. Rišo i Vlado výborne korčuľovali, vybojovali veľa pukov. Mojou úlohou je stmeliť ich, pričom ja sa venujem skôr defenzíve. Zlepšujeme sa, máme dosť šancí, ale akosi nevieme dať gól. To je jediné, čo ma mrzí. Aj ja som mal dve dobré príležitosti, ale zatiaľ som ruky nemal tam, kde by mali byť. Zrejme sa len zastrelujem,“ uviedol po výhre 1:0. Koho považoval za najväčšieho konkurenta v súboji o titul? „Máme naozaj veľmi silné mužstvo, ale silný je aj Slovan, silný je aj Trenčín, aj Košice. V domácom prostredí sú silní takmer všetci. Dobré hrá Liptovský Mikuláš, veľmi dobre Nitra. Súťaž sa vyrovnáva, každý zápas je ťažký,“ podotkol.

NAJPRV ŠATAN, POTOM ČIGER

Na prelome rokov patrilo Slovanu v tabuľke druhé miesto, po Vianociach prišiel do zostavy Miroslav Šatan. Neodolal dlhodobému lákaniu Maroša Krajčího, generálneho manažera belasých. Šatan v lete 2004 povedal v Bojnickom zámku áno Ingrid Smolinskej. Obrazne: po šialene smutnej princeznej patrila vyhľadávaný zámok na jeden deň a jednu noc šarmantnej neveste, jej slávnemu manželovi a ich hosťom. „Vyluku som privítal, hoci som si spočiatku myslel, že NHL sa napokon začne. Keď sa jej úvod oddiaval, viac som sa venoval rodinnému životu, od hokeja som si potreboval oddychnúť. Keď mi už začal po zopár mesiacoch chýbať, prikývol som na ponuku Slovanu, no mal som aj iné,“ vysvetlil Šatan. Stalo sa tak netradične popoludní na Štedrý večer na jednej čerpacej stanici, keď sa už v domácnostiach za oknami rozsvetcovali sviečky na vianočných stromčekoch.

„Ingrid už Mira súrila, kde je. Keď sme si ťapli, dal som si s uvoľneným dobrým pocitom v sviatočnej atmosfére pivo, lebo Slovan dostal najhodnotnejší darček. Usiloval som sa oň dlho, až to vyšlo,“ netajil spokojnosť Krajčí. A keď sa k Rihovým zverencom pripojil aj charizmatik Zdeno Čiger, sila Slovana podstatne vzrástla. Ako sa ukázalo, tieto esá nemali súperí čím prebiť. Prehováral Šatana aj Ľubo Višňovský, takisto rodák z Topoľčian? „Párkrát sme spolu volali, Miro sa zaujímal, ako fungujeme, no to bolo všetko. Jeho príchodu sme sa všetci potešili.“

HVIEZDY Z NHL POVÝŠILI KVALITU SÚŤAŽE

Zápletku o prvenstvo po základnej časti vyriešilo až jej posledné kolo. Slovan viedol o tri body pred Zvolenom, no zverenci trénera Jána Jaška doma bratislavský tím zdolali 4:0 a vďaka priaznivejšej bilancii zo vzájomných zápasov (4:2) pri rovnosti bodov (po 107) poskočili na čelo, tretia skončila trenčianska Dukla (102, strelila však najviac gólov - 200). Bolo symbolické, že o víťazstve Zvolena v najsledovanejšom zápase základnej časti rozhodli opory z NHL: každý z Handzušovho útoku strelil gól.

Prítomnosť hviezd z NHL povýšila dvanásť ročník na najlepší v doterajšej histórii. „Splnili, čo sa od nich čakalo,“ konštatoval spokojne Vladimír Paštinský, šéf Pro-Hokeja, spoločnosti, ktorá riadila extraligu. Hoci do nej prichádzali v rôznom čase, niektorí len na limitovaný počet zápasov (Pálffy a Zálešák v Skalici, Bondra v Poprade), ďalší si zasa odskočili na zahraničné angažmán (Mariánovia Gáborík a Hossa), patrili k výrazným oporám svojich tímov a zahusťovali kvalitu súťaže.

MÔJ DOM, MÔJ ĽAD

V play off sa preto schýľovalo k príťažlivému vyvrcholeniu súťaže. Bolo zrejmé, že ak sa nestane prekvapenie, v semifinále si skriži hokejky Slovan s Duklou. Tak sa aj stalo a platilo v ňom: môj dom, môj ľad – z neho odchádzali ako víťazi domáci. Pomyselná zástava viala po hektickej sedemdielnej sérii na Bratislavskom hrade.

„Myslím si, že dnes to bol vynikajúci zápas. Všetci mohli vidieť, aký je hokej krásny. Zápas mal vysoké nasadenie, hralo sa fér. Len škoda, že prileteli úfóni,“ konštatoval pre médiá tréner Dukly Vladimír Hladovský. Na chodbe štadióna všetkým neochvejne tvrdil, že mimozemšťania prileteli. „Vy ste nevideli, že nám spôsobili fauly, ktoré nik nezaregistroval?“ Narážal na nepomer vylúčených a trestných minút. „Pozrite sa, koľko sme hrali v oslabení.“ Sériu rozhodol až posledný zápas na bratislavskom ľade. Presvedčivo (8:2) ho vyhral s väčšou chuťou hrajúci Slovan, vypredané hľadisko mu nadšene aplaudovalo, Šatan, titulná postava domácich, sa zaskvel hetrikom.

„Všetci hráči, ktorí nastúpili na ľad, či naši alebo trenčianski, si zaslúžia plné absolutorium. Sériu rozhodla naša efektívnosť v presilovkách. Diváci videli skvelú propagáciu slovenského hokeja,“ konštatoval tréner Miloš Říha. Jeho kolega Hladovský gratuloval súperom k postupu: „Rozhodlo o ňom domáce prostredie. Nevedeli sme vonku vyhrať, tam sme túto napínavú sériu stratili.“

BELASÍ MALI SILNEJŠIE TROMFY

Vo finále medzi Slovanom a Zvolenom už tradícia môj dom, môj ľad neplatila. Prerušil ju Slovan víťazstvom (3:2) v prvom zápase série pod Pustým hradom. Belasí ju začali suverénnejšie, viedli 3:1 na zápasy a mali tri mečbaly. Odpočítanejší Zvolen (mal týždeň k dobru) doma prvý odvrátil, a tak sa zdalo, že korunováciu si nechal bratislavský tím na domáci ľad. Na ňom sa zrodilo najvyššie víťazstvo v sérii (5:1), no tešili sa z neho koncentrovanejší hostia.

Karta sa razom obrátila, výhodu domáceho ľadu v poslednom zápase mal Zvolen. Sviatočná torta však jeho hráčom vypadla z roztrasených rúk. Nekompletný Slovan bez zranených obrancov Višňovského a Hecla i útočníka Barteka mimoriadnou disciplínou eliminoval trio Országh, Handzuš, Zedník. Slovan mal v Čigerovi, Šatanovi, Kapušovi, Kulhovi a Rybárovi – režírovali víťazstvo 3:1 – najsilnejšie tromfy.

„V hľadisku som mal neuveriteľné nervy, vyradil ma otras mozgu, no mal som aj iné zranenia. Do Zvolena ma doviezol brat Tibor. Domácim sa stalo to isté čo nám v predchádzajúcom zápase – pred domácim hľadiskom nezvládli tlak, vyzerali unavenejšie. Obe série - semifinálová i finálová – boli mega náročné s výraznými postavami na oboch stranách. Aj dnes mi ešte fanúšikovia pripomenú, že v nich sa hral najkrajší hokej, čo si pamätajú. Atmosféra bola neuveriteľná,“ hodnotil s odstupom času Ľubo Višňovský, s 11 bodmi najproduktívnejší obranca v play off.

Šatan sa stal v ňom s 20 bodmi najproduktívnejším hráčom, so 14 gólmi najlepším strelcom, druhý Zdeno Čiger mal 19 bodov (5+14), tretí Marián Gáborík 17 (8+9) ako aj Pavol Demitra (4+13). Útočník Richard Zedník, najlepší z tímu Zvolena, získal na 10. mieste 14 bodov (7+7). Slovan odohral v play off najviac zápasov – 16. Kapitán Trenčína Demitra sa stal s 99 bodmi najproduktívnejším hráčom súťaže, spoluhráč Marián Gáborík s 33 gólmi najlepším strelcom.



**MY SME SLOVAN:
STO PRÍBEHOV O NAJZNÁMEJŠOM
SLOVENSKOM HOKEJOVOM KLUBE**

Knihu si môžete objednať na:
fanshop.hcslovan.sk



MODRÉ KRÍD

SEZÓNA 20



Horný rad zľava: Václav Trubač, Antonio Ožvald, William Hauser, Luca Krakovský, Maximilián Ožvald

Stredný rad zľava: Michal Pálka (kustód), Dávid Hajnik, Tomáš Dudáš, Tomáš Královič, Tomáš Královič

Dolný rad zľava: Alexandr Marossy, Kristián Včelka, Richard Petráš, Tomáš Slovák (asistent trénera), Lubomír Fetkov

OLASLOVAN

2023/2024



Olos, Fabian Andrej Ličko, Volodymyr Volkov, Lucas Jendek, Dominik Kubica (kondičný tréner).

Lukáš Lipiansky, Michal Jasenec, Filip Vidovič, Jozef Myšiak, Michal Hrtús (kustód).

Ličko, Rostislav Dočekal (športový riaditeľ), Ján Lipiansky (hlavný tréner), Dušan Klučiar, Daniel Demo, Patrik Andrisik.

**SLOVAK
LINES**



Vyhrajte dve letenky na Bali v Business Class s Turkish Airlines



TURKISH AIRLINES

slovaklines.sk/sutaz



EURÓPSKA PREMIÉRA PRE PATRICKA HOLWAYA

Slovan po zbabranej prvej polovici sezóny veľmi dobre vedel, kde ho tlačí topánka. V januári sa športovému manažmentu klubu podarilo dotiahnuť príchod 27-ročného amerického obrancu Patricka Holwaya, ktorý s naším klubom podpísal zmluvu predbežne do konca prebiehajúcej sezóny.



EURÓPSKA PREMIÉRA PRE PATRICKA HOLWAYA

Slovan po zbabranej prvej polovici sezóny veľmi dobre vedel, kde ho tlačí topánka. V januári sa športovému manažmentu klubu podarilo dotiahnuť príchod 27-ročného amerického obrancu Patricka Holwaya, ktorý s naším klubom podpísal zmluvu predbežne do konca prebiehajúcej sezóny. Hoci pre zámorského hráča to bolo prvé pôsobenie v Európe a celkovo vôbec prvá cesta cez oceán na starý kontinent, adaptácia mu netrvala dlho a po nešťastnom zranení švédskeho internacionála Jonasa Ahnelöva sa pevne usadil v prvom obrannom páre.

Patrick Holway je jedným z tých hokejistov, ktorých pre profesionálny hokej pripravila univerzitná súťaž NCAA. Pôsobil v nej štyri sezóny medzi rokmi 2016 až 2021, z toho dva roky v University of Maine a ďalšie dve sezóny v Merrimack College.

„Univerzitná liga je veľmi náročná. Musíte byť pripravený hrať zápas každý deň. Každý hráč je súťaživý a chce Vám zobrať miesto v zostave. Bolo to však pre mňa najkrajšie obdobie. Dalo mi to veľmi veľa cenných skúseností do pokračovania mojej kariéry.“

K hokeju a na univerzitu ho priviedol jeho otec, ktorý bol nielen hráčom hokeja, ale ešte oveľa známejším hráčom amerického futbalu.

„Otec hrával hokej aj futbal, ujo hrával hokej a taktiež ho hrával môj brat. Vyrastal som v športovom prostredí a chcel som ich nasledovať.“

V roku 2015 si ho vo vstupnom drafte NHL z celkového 170. miesta v 6. kole vybral Detroit Red Wings. Pre vtedy osemnásťročného hráča to bol veľký zlom v kariére.

„Vôbec som to nečakal. Samozrejme, že som sa snažil a odvíedol tvrdú prácu, ale telefonát v draftovú noc som naozaj nečakal. Je to splnený sen každého mladého hokejistu, u mňa tomu nebolo inak.“

#2 PATRICK HOLWAY

Do organizácie Detroit Red Wings prišiel po ukončení vysokoškolského štúdia v závere sezóny 2020/2 cez farmársky tím Grand Rapids Griffins. Práve v drese tohto tímu, za ktorý v minulosti hrali napr. aj Tomáš Tatar a Tomáš Jurčo, si pripísal prvých šesť štartov v AHL.

„Osobne nepoznám týchto hráčov. S Tomášom Tatarom sme prehodili pár viet v kabíne, ale bol to krátky čas na to, aby sme si vytvorili vzťah. Minulý rok som mal v tíme veľmi dobrých kamarátov z Českej republiky, ktorí mi okrem iného odporučili pôsobenie v Bratislave.“

Vo farmárskom klube San Jose Sharks San Jose Barracuda pôsobili spoločne s Patrickom ďalší českí hokejisti Adam Raska a Martin Kaut. Ako sme sa dozvedeli, práve oni boli za tým, že americký obranca skúsil pôsobenie v HC SLOVAN Bratislava.

„Rozprával som sa s nimi pred podpísaním zmluvy so Slovanom. Povedali mi, že to tu budem milovať. Dodali mi odhodlanie skúsiť niečo nové a musím povedať, že sa nemýlili.“

Z odpovedí cítiť, že americký obranca je v Bratislave spokojný a českí spoluhráči mu poradili dobre.

„Momentálne som v klube spokojný. Zázemie a mesto Bratislava sú veľmi pekné. Neostáva mi nič iné, ako ešte zamakať, vyhrať zápasy a predĺžiť si sezónu čo najdlhšie,“ dušuje sa dlhovýslý americký bek, ktorý po istom čase vrátil na súpisisku Slovana číslo 2.

Nestáva sa často, že dvaja zámorskí hráči, ktorí sa stretnú v Európe, hrali spolu aj v zámorí. V tíme Slovana sa Patrick Holway stretol so svojím kamarátom z detstva Liamom Pecararom.

„Je tu Liam, je to môj kamarát a opora. Taktiež mám dobré vzťahy s Brettom (Findlay), Émilom (Poirier) a Samsonom (Mahbod). V kabíne je priateľská atmosféra, cítim sa tu veľmi dobre.“

Ciele dobre stavaného obrancu v tejto sezóne boli také, aké sa od Slovana očakávajú každoročne.

„Nezostáva nič iné, ako vyhrať. Keď budeme na tom pracovať všetci naplno, nevidím dôvod, prečo by sme ešte nemohli vyhrať titul.“

ROZHOVOR BOL REALIZOVANÝ PRED ŠTVŔTFINÁLOVOU SÉRIOU.



Aká je Tvoja najstaršia spomienka na hokej?

Pamätám si, že v detstve sme boli v spoločnom tíme s Liamom Pecararom. Boli to veľmi pekné časy a mali sme naozaj silný tím. Nie je to najstaršia spomienka, ale veľmi pekná.

Kto Ťa priviedol k hokeju?

K hokeju ma priviedol môj otec a brat. Keď som vyrastal, otec hral hokej, taktiež som chodil sledovať zápasy môjho brata. Boli to moje vzory, ktoré som chcel nasledovať.

Aký je alebo bol Tvoj hokejový vzor?

Vždy som obdivoval hru Nicklasa Lidströma.

Ktorému hokejovému klubu si držal palce ako malý chlapec?

Jednoznačne Boston Bruins.

Kto je Tvojím najlepším priateľom spomedzi hokejistov?

Ja gólom zabráňujem. Zopár som ich dal, aj teraz nedávno v Košiciach, ale nemám žiaden špeciálny.

Na ktorý svoj gól si najradšej spomínaš?

Oblíbený gól je zhodou okolností proti Slovanu, keď som premenil samostatný nájazd v drese Medveščaku Záhreb.

Koho považuješ za najlepšieho hokejistu, proti ktorému si doteraz hral?

Hral som proti Connorovi McDavidovi. Nemusím ďalej, či :-).

Ktorý zápas v Tvojej kariére Ťi zatiaľ najviac utkvел v pamäti?

Nemenoval by som jeden zápas, ale celé pôsobenie v univerzitnej súťaži NCAA. Pôsobil som tam štyri roky a bolo to dobré obdobie v mojom živote. Získal som tam cenné skúsenosti.

Máš rád iný šport okrem hokeja?

Veľmi rád si zahrám golf a som vášnivým sledovateľom amerického futbalu.

V ktorom meste alebo v ktorej aréne sa ti zatiaľ najlepšie hralo?

Poteším slovanistických fanúšikov a poviem Bratislava. Hrá sa mi tu ako doma.

HC SLOVAN MLÁDEŽ

98% NIE JE 100%

PODPORTE MLADÉ TALENTY
SVOJIMI 2% Z DANI, ABY MOHLI
TRÉNOVAŤ A HOKEJOVO RÁŠŤ NA



**REŠPEKT • DRAVOŠŤ
ZODPOVEDNOSŤ**

PODPORTE NAŠICH MALÝCH SLOVANISTOV

POUKÁZANÍM 2% Z DANI • VIAC INFO NA WWW.HCSLOVAN.SK

KEBY BOLO KEBY S...

BRENDANOM RANFORDOM ÚTOČNÍK #95

KEBY SOM NEBOL HOKEJISTA, ŽIVIL BY SOM SA AKO...
HRÁČ LAKROSU ALEBO GOLFU.

KEBY SOM BOL TRÉNEROM, VO SVOJOM TÍME BY SOM URČITE MAL...
ZANIETENIE PRE TVRDÚ PRÁCU.

KEBY SOM MAL TROCHU VIAC ČASU, CHCEL BY SOM SA NAUČIŤ.....
VIAC CUDZÍCH JAZYKOV.

KEBY SOM MOHOL V ŽIVOTE JEŠŤ IBA JEDNO
JEDINÉ JEDLO, BOLO BY TO...
URČITE PIZZA ALEBO STEAKY.

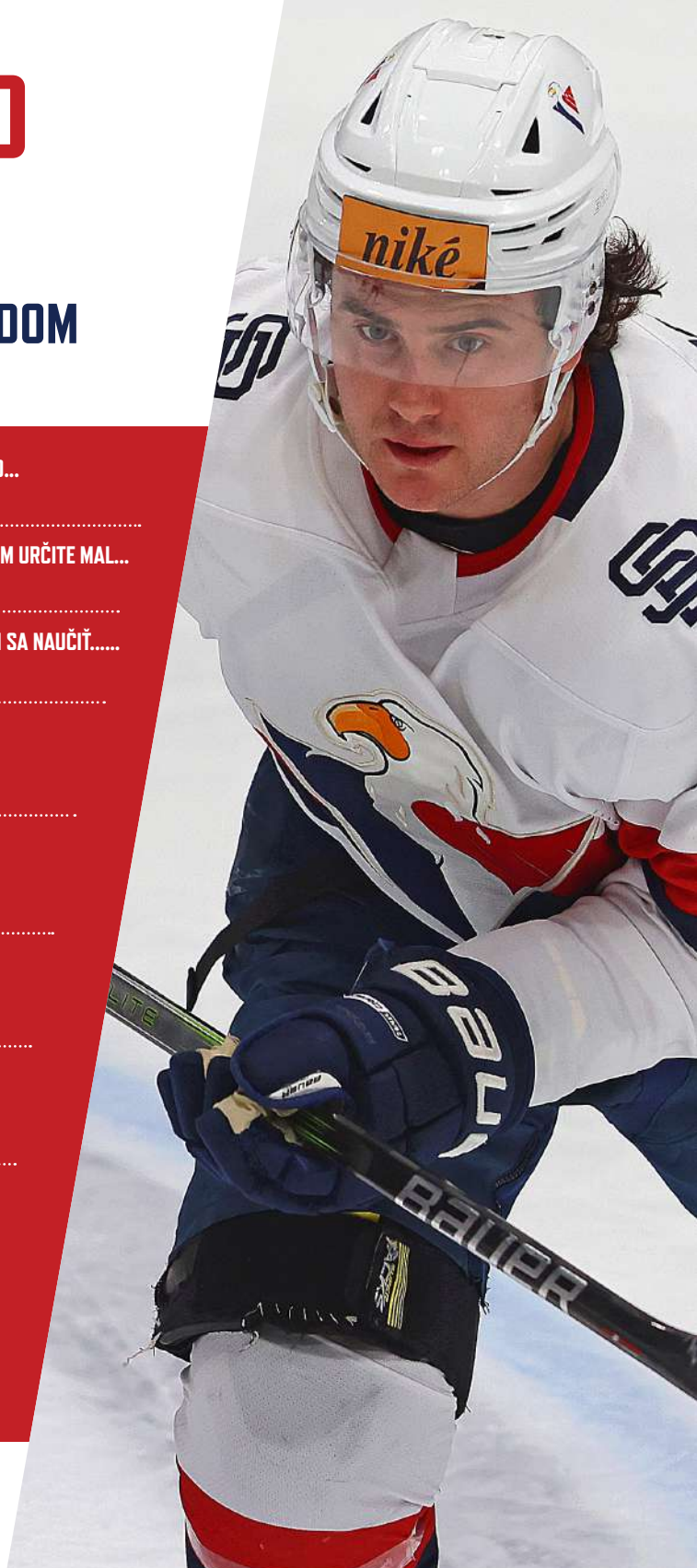
KEBY SOM VYHRAL V LOTÉRII 100 MILIÓNOV EUR,
KÚPIL BY SOM SI...
DOM NA GOLFOVOM IHRISKU.

KEBY SOM SA MOHOL VRÁTIŤ DO ŠKOLY,
ZLEPŠIL BY SOM SI ZNÁMKY Z...
Z PÍSANIA ANGLIČTINY.

KEBY SOM SI VO FILME MOHOL ZAHRAŤ
SO SLÁVNOU HEREČKOU, BOLA BY TO...
BLAKE LIVELY.

KEBY SOM MOHOL VRÁTIŤ ČAS, ZMENIL BY SOM...
NIČ. VŠETKO JE TAK, AKO MÁ BYŤ.

KEBY SOM MAL MOŽNOSŤ CESTOVAŤ ČASOM,
CHCEL BY SOM ÍSŤ...
OBDOBIA DRUHEJ SVETOVEJ VOJNY. VIEM, ŽE TO BOLO
SMÚTNÉ A NÁROČNÉ OBDOBIE. ZAUJÍMA MA VŠAK, AKO
VTEDY VYZERAL OKOLITÝ SVET A CELKOVO TOTO OBDOBIE.





MÔJ SLOVAN

MENO: JAROSLAV ŠRENKEL
VEK: 57 ROKOV
BYDLISKO: BRATISLAVA
POVOLANIE: PODNIKATEĽ
NA SLOVANE OD: 1985



PRVÝ ZÁPAS SLOVANA, KTORÝ SI PAMÄTÁŠ A NA KTOROM SI BOL?

Na jeseň roku 1985 po príchode do Bratislavy na vysokú školu ma zobral starší brat na môj prvý zápas, bolo to tuším proti Jihlave. Zažil som plný štadión, super atmosféru, výborný hokej. Výsledok si nepamätám, ale odvtedy som už chodil na každý zápas, ak to bolo len trochu možné.

NA KTORÝ ZÁPAS SI NAJRADEJ SPOMÍNAŠ?

Na siedmy rozhodujúci zápas finálovej série proti Košiciam v roku 2008. Martin Kulha dáva v poslednej tretine cca 10 minút pred koncom gól na 3:0. Otvárame s kamarátmi plateau 25 ks poldecových rumov (legendárnych „jogurtov“), už sa nemôže nič stať. Oslavujeme titul. Košice však znižujú dvomi gólmi na 3:2, je minúta do konca, Sasu Hovi za bránou a puk nešťastne vyhadzuje pred prázdnu bránu. Môj prvý infarkt, našťastie Košičan netriafo, máme titul.

MÁŠ NEJAKÚ RUTINU ALEBO ZVYK PRED ZÁPASOM?

Nič špeciálne, ak je kombinácia pivo+klobása, som spokojný.

KAM NAJĎALEJ SI CESTOVAL ZA SLOVANOM?

V prvej sezóne Slovana v KHL som bol súčasťou „národnej púte“ do Prahy na zápas proti Levu Praha v starej hale v Holešovicích. Dávno predtým som tiež naživo videl zápas Spišská Nová Ves – Slovan, keď Slovan hral 1. SNHL, ale to sa asi neráta, keďže som v tom čase chodil v Spišskej na strednú školu :-).

MÁŠ NEJAKÝ KLUBOVÝ SUVENÍR, KTORÝ SI CENÍŠ NAJVIAC?

Väčšinou som kupoval dresy pre môjho syna, ktorý preplakal každú prehru Slovana. Najviac túžil po drese Mareka Urama v jeho najhviezdnejších sezónach.

ČO SI ZVYČAJNE OBLEČIEŠ NA ZÁPAS SLOVANA?

Niečo pohodlné.

KTORÉ ČÍSLO BY SI NOSIL NA SVOJOM DRESE SLOVANA?

Nemám vyslovene šťastné číslo, takže za Slovan by som hral rád s akýmkoľvek číslom.

KTO JE TVOJ NAJOBLÚBENEJŠÍ HRÁČ SLOVANA VŠETKÝCH ČIAS?

Miro Šatan.

S KÝM ZO SÚČASNÝCH ALEBO BÝVALÝCH HRÁČOV SLOVANA SI SA STRETOL OSOBNE?

Osobne sa poznám s Ivanom Dorničom a Michalom Hudecom, ale stretol som sa už s mnohými.

S KTORÝM HRÁČOM AKTUÁLNEJ SÚPISKY SLOVANA BY SI RÁD ZAŠIEL NA PIVO/VEČERU?

Michal Sersen.

KTORÝ BOL NAJKRAJŠÍ ALEBO NAJPAMÄTNEJŠÍ GÓL SLOVANA, AKÝ SI VIDEL NAŽIVO NA ŠTADIÓNE?

V tejto chvíli mi príde na rozum gól Sasu Hoviho v domácom playoff zápase cez celú plochu do prázdnej bránky proti Trenčínu, ale vlastne boli ich stovky ďalších.

KEBY SI MOHOL VYMAZAŤ Z HISTÓRIE SLOVANA JEDEN MOMENT ALEBO JEDEN ZÁPAS, KTORÝ BY TO BOL?

Keby sa to dalo, chcel by som, aby nikdy neprišlo k zraneniu Mira Šatana v už spomínanom zápase v Prahe v novembri 2012 proti Levu. Myslím, že by Slovanu ešte pomohol v KHL k oveľa lepším výsledkom.





KEĎ 'RUMUNI' HRÁVALI V ÚTOKU S 'MAĎAROM'

Máloktorý zahraničný hráč dokázal v posledných rokoch zanechať medzi náročnými fanúšikmi Slovana taký výborný dojem ako Rok Tičar. Spolu so svojou hokejovou a ľudskou dvojličkou Žiga Jegličom a ostrostrelcom zo susedného Tehelného poľa Andražom Šporarom boli tými najlepšimi ambasádormi Slovinska v metropole Slovenska.

Rok Tičar je 57-násobným reprezentantom alpsko-jadranskej krajiny. Pochádza z mestečka Jesenice v Júlskych Alpách, ktoré má približne 20 000 obyvateľov a je známe dvomi vecami: najväčšou slovinskou oceliarskou spoločnosťou a hokejom, ktorý je v Jesenicich neohrozeným športom číslo 1.

Tičarov otec je bývalý slovinský reprezentačný brankár Klemen Tičar, ktorý ho privedol k hokeji. „Prvýkrát som korčuľoval, keď som mal okolo 4-5 rokov. Tatino bol tréner brankárov, mama ma zase bola basketbalistka, takže som zo športovej rodiny. Keďže Jesenice je blízko k Alpám a Taliansku, tak som si ako mladý chalan skúsil veľa rôznych športov, vrátane lyžovania.“

V Slovinsku však v posledných rokoch kraluje futbal. „Futbal je v Slovinsku šport číslo 1, tak ako všade vo svete. Keď som bol mladý, tak bol u nás hokej oveľa viac populárny. Hrávali sa tu dobré zápasy, liga bola skvelá. Myslím si, že stále sme hokejová krajina a aj vždy budeme,“ zdôrazňuje Rok Tičar.

Z Jesenice pochádza aj najväčšia slovinská hokejová hviezda Anže Kopitar, ktorý urobil famóznu kariéru v zámorskej NHL a v tíme Los Angeles Kings je hrajúcou legendou. „Anže bol od všetkých vždy lepší, takže hrával aj s o štyri roky staršími hráčmi. Mám s ním dokonca spoločnú fotku, keď sme boli malí, ale veľmi si to nepamätám. Neskôr sme si spolu zahráli v reprezentácii.“

Jedným zo zlomových momentov Tičarovej kariéry boli MS do 18 rokov, vďaka ktorým sa predal do kvalitnej švédskej juniorskej súťaže. „Bolo pre mňa ťažké odísť do Švédska. Bol to veľký krok odísť sám preč. Bol som však na ten krok hrdý. Veľa som sa tam naučil, ako správne trénovať, ako lepšie korčuľovať. Boli tam skvelí chlapci. Švédčinu som sa naučil za 6 mesiacov, pretože so mnou nechceli rozprávať inak ako po švédsky. Strávil som tam dva skvelé roky,“ spomína na svoj vstup do veľkého hokeja „Tiki“.

Po návrate do Slovinska vyhral s Jesenicou dva majstrovské tituly, ktoré ho nasmerovali do národnej reprezentácie. A práve v reprezentačnom drese Slovinska sa prvýkrát zoznámil s Arénou Ondreja Nepelu, v ktorej Slovinci odohrali svoju skupinu počas majstrovstiev sveta v roku 2011. „Majstrovstvá sveta v Bratislave boli skvelé. Hral som proti veľkým hviezdám ako je Šatan, či Halák, ktorých som dovtedy sledoval iba v televízii.“

Na to, aby sa Rok vrátil do Bratislavy, tentokrát už ako hráč Slovana, musel ešte absolvovať tri sezóny v Nemecku, kde si obliekal dres Krefeldu a populárneho Kölner Haie. V drese kolínskych žralokov si dokonca dvakrát zahral finálovú sériu kvalitnej DEL ligy, ale zakaždým neúspešne. „V Kolíne nad Rýnom sme prehrali dvakrát po sebe vo finálovej sérii, ale mám na to krásne spomienky. Organizácia bola skvelá. Potom som už smeroval do Slovana, do ktorého ani neviem, ako som sa dostal. Možno som zaujal na olympijských hrách, keď sme zdolali Slovensko. Mne a aj Žigovi Jegličovi to zrejme mohlo pomôcť,“ a pokračuje ďalej v spomienkach na angažmán v belasých.

„Účinkovanie v Slovane patrí zatiaľ medzi top 3 spomienky mojej kariéry. Skvelá kabína, úžasní fanúšikovia. Dostať sa do play-off bolo nezabudnuteľné. Slovan stále sledujem aj dnes. Nemôžem naň povedať nič zlé. Pamätám si veľa krásnych príbehov s chalanmi.“

Konkrétny príbeh z kabíny najprv nechcel prezradiť, pretože ako povedal „Čo sa stane v kabíne, zostáva v kabíne,“ ale nakoniec sa rozprával o svojom spoluhráčovi z útoku Ladislavovi Nagyovi. „So Žigom sme hrávali veľa zápasov v jednej formácii s Lacom Nagyom a ten si z nás rád uťahoval. Ak sme niečo pokazili, tak nám zo randy povedal: 'Ach do riti, Rumuni, Rumuni!' Tak nás totiž volal. A ostatní chalani ho v tom radi podporili. My sme sa na tom dobre zabávali, ale samozrejme sme mu to vrátili. My sme ho zase volali 'Maďar'. Samozrejme musím povedať, že ku všetkým sme mali obrovský rešpekt, obzvlášť k Lacovi Nagyovi. V našich očiach bolo radostou hrať s niekým, kto hral v NHL.“

V kontakte s bývalými spoluhráčmi zo Slovana je Rok Tičar najmä počas reprezentačných turnajov, okrem toho si občas napíše s Patrikom Lužom, či Andrejom Meszárošom. „Doteraz som v kontakte s Tomášom Ledererom, terajším športovým manažérom. S ním sme sa nedávno rozprávali aj o mojom možnom opätovnom príchode do Slovana, ale to je na inú debatu.“

O jeho možnom príchode v priebehu tejto sezóny špekulovali novinári, či fanúšikovia, ale získať späť Tičara nakoniec nebolo možné. „Ja osobne som veľmi chcel prísť hrať znovu za Slovan. Tomáš Lederer spravil všetko možné pre to, aby som prišiel, ale nevyšlo to. Klub (pozn. red. Vienna Capitals) ma neuvolnil.“

Tridsaťštyriročný Rok Tičar si počas pôsobenia v Bratislave dokonca našiel svoju terajšiu manželku, ktorá je pôvodom z Ruska. Tam sa neskôr prirodzene aj uberali jeho ďalšie hokejové kroky po odchode z Bratislavy. „Mal som v sebe pocit, že chcem vyskúšať Rusko. Avtomobilist Jekaterinburg mal o mňa veľký

záujem a tak som začal nové dobrodružstvo. Moja manželka mi vtedy bola veľmi nápomocná.“

Počas svojej bohatej kariéry si vyskúšal aj exotickú Čínu, ktorú v KHL reprezentoval nový klub Kunlun Red-Star. „Pôsobenie v Kunlune bolo fajn. Bol som tam s českými hráčmi Kundraťkom, či Vitáskom, bola tam fajn partia. Keď sme dali gól, tak 200-300 ľudí nám tleskalo. Keď skúroval súper, tak tleskali tiež. Bola to sranda, ale naozaj dobrá skúsenosť,“ zabáva sa pri spomienke na čínskeho účastníka niekdajšej nadnárodnej ligy Rok Tičar.

V uplynulej sezóne pôsobil vo Viedni, tamojší tradičný klub Vienna Capitals však nemal veľmi vydatnú sezónu. „Popravde to bola najhoršia sezóna Capitals za posledných 16 rokov. Mesto bolo samozrejme nádherné, ale ja som do Viedne prišiel kvôli hokeju.“

Aj keď má Rok už po klubovej sezóne, stále sa pripravuje na vrchol sezóny so slovinskou reprezentáciou. „Momentálne trénujem s Jesenicou. 1. apríla sa stretávame na zraze reprezentácie. Je pre mňa privilegiom hrať za národný tím, stále chcem pomôcť. Máme dobrú šancu dostať sa späť do A divízie MS. Okrem toho si užívam voľný čas s rodinou a kamarátmi. Stále je čo robiť, nejaké renovácie okolo domu, takže som zaneprázdnený.“

Hoci bol Rok v posledných rokoch relatívne blízko Bratislavy, nemal možnosť navštíviť náš zápas. „Jediný raz, čo som bol od môjho pôsobenia v Bratislave bolo, keď som hral za Klagenfurt zápas ICE HL proti Bratislava Capitals.“

Na záver predsa len odpovedal na otázku ohľadom svojej novej budúcnosti v Slovane. „Moja dcéra pôjde do školy, takže najradšej by som bol, keby som hrával čo najbližšie k Slovinsku. Ak by som nemal dcéru v takomto veku, tak možno by bolo ľahšie prísť opäť do Slovana. Chcem na záver zaželať Slovanu a všetkým hráčom veľa šťastia. A pozdraviť všetkých fanúšikov. Dúfam, že sa dostanete tento rok ďaleko,“ uzavrel náš rozhovor jeden z najväčších sympatákov posledných rokov.





SPOLU SORLOM

NA HRUDI

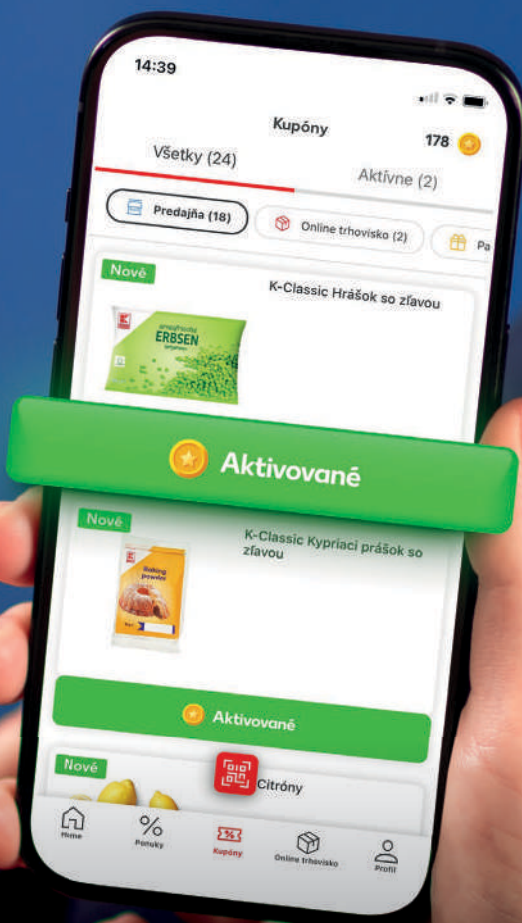


FANSHOP.HCSLOVAN.SK



NAJLEPŠIE ZĽAVY MÁTE PORUKE

Aktivujte si zľavové kupóny
na Kaufland Card v aplikácii Kaufland.



SLOVAN BLAHOŽELÁ A SPOMÍNA

EDUARD GÁBRIŠ (*3. 4. 1936 - +1. 8. 1997)

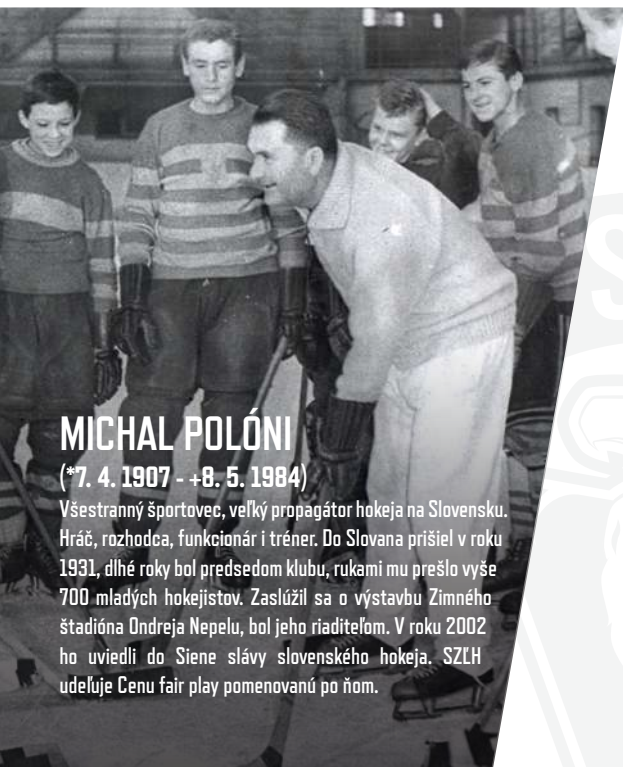
Najúspešnejší mládežnícky tréner v Československu v 70-tych rokoch. S dorastom Slovana získal 5 titulov, jeho rukami prešli bratia Štastní, Pašek, Rusnák, či Bezák. Autor prezývky Jozefa Golonku "Žiletka".

RADOSLAV KROPÁČ (*5. 4. 1975, 49 ROKOV)

Odchovanec Slovana, rýchlik na korčuľiach. So Slovanom získal 4 majstrovské tituly (1998, 2000, 2002 a 2008), v mužstve strávil 9 sezón a odohral vyše 400 zápasov. Za Slovensko odohral 26 zápasov, vrátane svetového šampionátu 1998.

JÁN TABAČEK (*7. 4. 1980, 44 rokov)

Ostriekaný obranca, "zberateľ titulov". Celkom ich vybojoval 8, z toho dva so Slovanom (2002, 2005). Zahral si aj vo Švajčiarsku, Fínsku a Česku a v drese Slovana v roku 2012 aj KHL. V slovenskej reprezentácii nastúpil na 11 zápasov.



MICHAL POLÓNI

(*7. 4. 1907 - +8. 5. 1984)

Všestranný športovec, veľký propagátor hokeja na Slovensku. Hráč, rozhodca, funkcionár i tréner. Do Slovana prišiel v roku 1931, dlhé roky bol predsedom klubu, rukami mu prešlo vyše 700 mladých hokejistov. Zaslúžil sa o výstavbu Zimného štadióna Ondreja Nepelu, bol jeho riaditeľom. V roku 2002 ho uviedli do Siene slávy slovenského hokeja. SZLH udeľuje Cenu fair play pomenovanú po ňom.



RUDOLF TAJCNÁR

(*17. 4. 1948 - +30.7. 2005)

Legendárny obranca, v Slovane odohral 9 sezón v najvyššej československej súťaži, väčšinou vo dvojici s Milanom Kuželom. Je majstrom sveta 1972 a držiteľom bronzu zo ZOH v Sappore 1972. V československej reprezentácii 54 zápasov a 9 gólov. Po emigrácii si zahral v zámorskej súťaži WHA.

ROMAN KUKUMBERG (*8. 4. 1980, 44 rokov)

Neúnnavný korčuľiar so zmyslom pre defenzívnu fázu, hráč s dobrými rukami a inštinktom na body. Opora Slovana v šiestich sezónach, z toho dvoch majstrovských (2007, 2012). Prvý Slováč, ktorý zdvihol nad hlavu Gagarinov pohár (2010) V národnom tíme Slovenska 113 zápasov a 22 gólov.

RUDOLF JENDEK (*8. 4. 1972, 52 ROKOV)

Opora zadných radov Slovana, 15 sezón v slovenskej extralige, 581 zápasov za Slovan. Populárny „Čendo“ je odchovancom, s klubom oslavoval 4 majstrovské tituly (1998, 2000, 2003, 2005) i triumf v Kontinentálnom pohári 2004. Od roku 2015 tréner v materskom klube.

MILAN MRUKVIA (*13. 4. 1946 - +17.4. 2022)

Opora zadných radov Slovana, 15 sezón v slovenskej extralige, 581 zápasov za Slovan. Populárny „Čendo“ je odchovancom, s klubom oslavoval 4 majstrovské tituly (1998, 2000, 2003, 2005) i triumf v Kontinentálnom pohári 2004. Od roku 2015 tréner v materskom klube.

PATRIK LUŽA (*13. 4. 1972, 52 ROKOV)

Odchovanec Slovana, odohral 7 sezón v rokoch 1990-1997, v kariére ďalej pokračoval v Česku. Za slovenskú repre si zahral v 4 zápasoch. Je otcom hokejistu Patrika, ktorý tiež hrával za Slovan.

JOZEF PETHÖ (*17. 4. 1964, 60 ROKOV)

Dlhoročný bývalý útočník Slovana, v rokoch 1982 až 1994 odohral 9 sezón v Slovane, z toho 8 vo federálnej lige. Prezývali ho "Gulo". Po skončení kariéry úspešný mládežnícky tréner s titulmi v juniorke Slovana.

ĎAKUJEME PARTNEROM ZA PODPORU



GENERÁLNY PARTNER

niké | je tipovanie

ZLATÍ PARTNERI



STRIEBORNÍ PARTNERI

TECHNOLOGICKÝ PARTNER



VÝHRADNÝ PREPRAVCA

SLOVAK LINES

MEDIÁLNI PARTNERI

--	--	--	--	--	--

Chcete byť partnerom HC SLOVAN BRATISLAVA?
Kontaktujte nás na obchod@hcslovan.sk

#SORLOMNAHRUDI

SLOVAN V KOCKE

Oficiálny názov: HC SLOVAN Bratislava

Rok založenia: 1921

Prezývka: Belasí

Domovská aréna: Zimný štadión Ondreja Nepelu
(1940, po rekonštrukcii 2011),
10 055 divákov

Klubové farby: tmavomodrá, biela, červená

B mužstvo: Modré krídla Slovan (Tipos SHL)

Ženy: HC SLOVAN Bratislava ženy (SŽHL)

Mládež: HC SLOVAN Bratislava – mládež, o.z.

Maskot: orol Harvy

Roztlieskavačky: Angels Cheerleaders

Fanshop: fanshop.hcslovan.sk

Web: www.hcslovan.sk

Kontakt: tickets@hcslovan.sk

Prezident klubu: Rudolf Hrubý

Športový riaditeľ: Rostislav Dočekal

Hlavný tréner: Peter Dremus

Kapitán A mužstva: Michal Sersen

Najviac bodov: Richard Kapuš (564)

Najviac gólov: Václav Nedomanský (370)

Najviac prihrávkov: Richard Kapuš (346)

Najviac zápasov: Michal Sersen (800)



Majster Československa: **1x** (1979)

Majster Slovenska: **9x** (1998, 2000, 2002, 2003, 2005, 2007, 2008, 2012, 2022)

Víťaz IIHF Continental Cup: **1x** (2004)

Víťaz Spengler Cup: **3x** (1972, 1973, 1974)

Sieň slávy: **2x Hockey Hall of Fame Toronto** (Peter Šťastný, Václav Nedomanský)

6x IIHF Hall of Fame (Václav Nedomanský, Vladimír Dzurilla, Jozef Golonka,
Ján Starší, Peter Šťastný, Miroslav Šatan)

18x Sieň slávy slovenského hokeja

Sledujte HC SLOVAN na sociálnych sieťach

